

Vay Kıcımın Kenarı

– Sami Biber · 04 Ekim 2019

Cumhurbaşkanı her ne kadar “Her aileden en az üç çocuk istiyorum.” demiş olsa da nüfusun hızla artıyor olması ülke ekonomisi için büyük bir tehlikeydi. İşte bu sebeple ülkede bir taraftan “Yatak odama karışamazsın” Eylemleri yapılırken bir taraftan da vatandaşımız nüfus planlaması konusunda bilinçlendiriliyordu. Bu bağlamda Karadeniz illerimizden birinde bir köye gitmişti bir sağlık ekibi. Tüm köylülerin köy meydanında toplandığından emin olan ekip başı hemşire başladı konuşmaya:

-Bizim buraya il sağlık müdürlüğünden geldiğimizi bilirsiniz mutlaka. Sizlere doum kontrolü ve nüfus planlaması hakkında bilgi vericğiz.

Köyün akil adamı Temel Amca, kadının garip bir aksan ve şiveyle konuştuğunu görünce merakla sordu:

-Hanım kızım hoş geldiniz de merak ettim. Sen nerelisin?

-İzmirliyim. Bir şey mi vardı?

-Ne bileyim şiven bana hiç İzmir şivesi gibi gelmedi. Nerenin şivesi bu?

Kadın bozuldu.

-Nerenin olacak? Sizin şiveniz. Konuştuklarımı anlayın diye sizin şivenizle konuşuyorum.

Temel Amca başladı gülmeye.

-İyi ama bizim şivemiz bu değil ki.

Kadın daha da bozuldu.

-Bana bak efendi. Sen hiç hayatında Dostoyevski, Tolstoy, Gogol, Hemingway, İbsen, Balzac, Nietzsche, Kafka okudun mu ha? Okudun mu? Tagore'dan bir mısra şiir bilir misin?

Temel Amca umursamaz bir şekilde başını iki yana salladı.

-Yooo, okumadım ve bilmem de.

-Bir tek dünya klasığı okumamışsın, gelmiş benle şive, aksan konusunda tartışma yapıyorsun. Her gün

kitap okuyan ben bilmiyorum da eline kitap almayan sen biliyorsun demek konuştuğum şivenin sizin şiveniz olmadığını öyle mi?

Temel Amca gülümsedi.

-Bu kadar çok kitap okuduğuna göre "Eşekli Kütüphaneci" Mustafa Güzelgöz'ü de bilirsin mutlaka. Rahmetli, köy köy dolaşır insanları kitapla tanıştırdı. Onun sayesinde pek çok insan kitaplardan bir şeyler öğrendi. Böyle büyük bir hizmetin tüm yükünü sırtında taşıyan eşek ise otuz altı köye kitap taşıdı ama kendisi o kitaplardan hiç bir şey öğrenemedi. Şimdi sen kimin ne kadar kitap okuduğunu filan bırak da ne anlatacaksan onu anlat. Ama normal anlat. Merak etme biz anlarız.

Kadın, yanındaki erkek görevlinin kulağına eğildi ve fısıldadı.

" Ahmet, bu koyunlara bir şeyler anlatmak olası değil, boşuna nefes tüketeceğiz. Bu angutlara prezervatifin tarihini anlat dinlerler de nasıl kullanılacağını anlat dinlemezler. Şu suratlara baksana."

Ahmet cevap verdi: " Haklısın abla. Ama yine de anlatalım. Bakarsın içlerinde anlayacak birileri çıkar."

Kadın başladı anlatmaya:

-Beyler ve bayanlar ! Lafı fazla uzatmayacağım. Memleketin hali malum. Açlıktan sürünüyoruz ülke ve millet olarak. Ayrıca özellikle Karadeniz Bölgemizde ekecek dikecek tarla yok, bağ yok, bahçe yok. Samanı bile dışarıdan alıyoruz. İşte böylesine ekonomik açıdan tepetakla olmuş bir ülkede dünyaya bir çocuk daha getirmek o ülkeye yapılabilecek en büyük kötülüktür.

Evet, toplantı biraz gergin başlasa da kadının bu dediklerinde haklılık payı çoktu. Böylesi b.ktan bir dünyaya bir çocuk daha ilave etmek hem ülkeye hem de o çocuğa yapılabilecek en büyük ihanetti.

Devam etti kadın.

-“Rızkı veren Allaktır” palavrasına da inanmayın kadınlar ! Allah hiç birinizin koynuna girip de hamile bırakmıyor. O bakımdan yapabileceğiniz kadar değil, bakabileceğiniz kadar çocuk yapın.

“Rızkı veren Allaktır palavrası” lafı da köylünün büyük bir kısmının hiç miç hoşuna gitmese de kadının “ Karataşın altındaki kara karıncanın bile rızkını veren Allah, neden Afrika’da açlıktan, susuzluktan ölen insanları görmüyor?” Sorusu üzerine boyunlarını büktüler. Bu konuda da haklıydı galiba. Necip Fazıl’ın” Allah’ın bir pulunu bekleye dursun on kul/Bir kişiye dokuz, dokuz kişiye bir pul/Bu taksimi kurt yapmaz kuzulara şah olsa/Yaşasın kefenimin kefli kara borsa...” Dizelerini bilselerdi belki bir cevap verirdi o soruya ama bilen yoktu.

-Ancak, maalesef şöyle bir gerçek de var. Tiyatroya, sinemaya gidemiyorsunuz. Elektriğiniz zırt pırt kesildiği için doğru dürüst televizyon bile seyredemiyorsunuz. Öyle olunca da ne oluyor? Eğlenmek amaçlı bol bol seks. Başka eğlenmeniz yok çünkü.

Köylü kadın ve erkekler kıkırdamaya başladılar. Ortam az yumuşamaya başlamıştı ve kadın maalesef haklıydı. Şehirlilerin o sebeple çocukları daha azdı. Oysa kendileri, başka vakit geçirecek şeyleri olmadığından ha babam de babam mesai yapıyorlardı. Nereden bilsinlerdi ki şehirlilerin de öyle sinemaymış, tiyatroymuş, sosyal etkinliklermiş gibi işlere neredeyse hiç vakit ayıramayıp karı koca eşek gibi çalışmaktan dolayı çocuk yapmaya vakit bulamadıklarını.

Ortamın yumuşadığını gören kadın devam etti.

-Şimdi bakın,işte bu elimde gördüğünüz şeyler sayesinde yine mesaiye devam edeceksiniz ama çocuk olmayacak.

Sonra başladı elindeki nesnelere tanıtımaya.

-Bu gördüğünüze prezervatif denir.

-Ahmet eğildi kadının kulağına doğru

-Abla, Trabzon'daki olayı anlatsana bunlara. O zaman nasıl kullanmaları gerektiğini unutmazlar ha haa haaaa.

Kadın başladı anlatmaya.

-Ha haaa haaaa. Trabzon'da da dağıttık bunlardan. Bizim Temel almış prezervatifi. Sonra penisinin kafasına geçireceğine kendi kafasına geçirmiş. Öyle olunca da nefessizlikten ölmüş gitmiş zavallı

Temel Amca'nın sinir kat sayıları yükseldi ama yine de " La havle vela kuvvete illa billah" Diyerek sustu.

-Sakın siz de o şekilde kullanmaya kalkmayın tamam mı? Ha ha haaa.

Kadın büyük bir kahkaha fırtınası ve alkış bekliyordu ama bu geyiği belki yüz kez dinlemiş olan Ahmet dışında ne gülen vardı ne de alkışlayan.

Kadın gülerek anlatımına devam etti.

-Ha haa haaaa. Bakın kendi kafanıza geçirmeyeceğiniz gibi yutmaya filan da kalkmayın sakın tamam mı? Ha haa haaaa. Şişirip şişirip çocukların eline de vermeyin balon diye haa haa haaaa.

Sinirler iyice gerilmişti. Herkes "Ya sabır" Diyordu ama kadının aldırış ettiği yoktu. Bu sefer eline doğum kontrol haplarını aldı.

-İşte bunları yutacaksınız. Günde sadece bir tane yutun ha. Ama hemen söyleyeyim aklımdayken;erkekler değil kadınlar yutacak ha ha haaa.Bu arada şu köşede oturan seksenlik teyzenin yutması gerekmiyor ha haa haaaaa.

Kadın konuştuğu ortam buz kesiyordu adeta ama onun yine aldırışı yoktu. Son olarak rahim içine yerleştirilen spirallerden birini eline aldı.

-Bir de bu var doğum kontrolü için. Bunu rahim içine yerleştiriyoruz.

Ahmet atıldı.

-Abla, şu Diyarbakır'daki olayı anlatsana

-Ha haa haaa. Onu da sen anlat Ahmet.

-Yok yok sen çok güzel anlatıyorsun, sen anlat.

Kadın çok ciddi bir şeyler anlatacakmış havalарına büründü ve başladı:

-Haa haaa haaa. Diyarbakır'da bunlardan yerleştirdik köylü kadınlara. Biz gittikten sonra pkk gelmiş köye. Vatandaşlara demiş ki " Tece geldi size dinleme aleti yerleştirdi. Böylece kimin bizim yanımızda, kimin onların yanında olduğunu öğrenecek. Karılarınızın yanında bizim lehimize konuşma yapmayın sakın." Tabii ki buna inanan hainler artık başlamışlar kadınlarının rahimlerine eğilip eğilip " Ne mutlu Türk'üm Diyene " Demeye.Akılları sıra Türkiye Cumhuriyeti yanlısı oldukları yönünde devleti kandıracaklar Haa haa haaa. Sakın siz de öyle bir şey yapmayın. Bunlar dinleme aleti filan değildir ha haa haaaa

Temel Amca'nın Diyarbakır'lı gelini Rabiye, kaynanasına fıslıladı.

-Ana ben dalacağım bu kadına, tutma beni.

Kaynanası, bir çimdik attı Rabiye'ye

-Ayıp kızım. Olur mu hiç. Misafir o.

Kadın anladı Rabiye'nin bu konuşmadan rahatsız olduğunu. Onu işaret ederek sordu.

-Şekerim adın ne senin? Rahatsız mı oldun konuşmamdan?

Rabiye cevap verdi:

-Adım Rabiye...Evet, konuşmandan rahatsız oldum. İnsanları cahil, kendini bir şeyler biliyor görmenden rahatsız oldum. İnsanları aşağılamandan rahatsız oldum. İnsanlara tepeden bakmandan rahatsız oldum. Bu alaycı tavrından rahatsız oldum.

Kadın umursamaz bir tavırla tekrar sordu.

-Pek buralılara benzemiyorsun. Nerelisin sen?

Rabiye öfkeyle cevap verdi:

-Diyarbakırlıyım. Bir itirazın mı vardı?

Kadın tepeden tırnağa süzdü Rabiye'yi.

-Hımmm demek öyle. Bak Rabiye kurabiyem, biz kalkıyoruz zaten. Hava da kararıyor.

Sonra sözde Diyarbakır şivesiyle Rabiye'den istekte bulundu.

-Haydi şimdi sen kalh bize bir gayfa yap ve yah artıh şu fenari

Rabiye için taşı gediğine koymanın zamanıydı.

-İzmir'den gelmiş de adam aşağılıyor. Vay kıçımın kenari.

Sonra ne mi olmuş?

Bu olay ağızdan ağıza söylenerek yayılmış ve o günden sonra o köye gelen her kim olursa olsun ya haddini bilmiş ya da köylüler tarafından haddi bildirilmiş.